

ajoutée“) og TPS („Taxe sur la prestation service“).

d) Ifølge en af finansministeriet udstedt bekendtgørelse kan der opnås fritagelse for betaling af selskabsskatten for et tidsrum af 7 år. Fritagelsen, der kun omfatter den del af skatten, der hviler på de udbetalte dividender inden for 5 pct. af aktiernes pålydende, kan ydes selskaber, hvis aktivitet fortjener opmuntring af samfundsmæssige grunde. Vedkommende selskab skal dokumentere at have gennemført forbedringer med hensyn til indkøb, produktion eller afsætning, som kan muliggøre prisnedsættelser. Som eksempler er nævnt rationalisering, billigere og bedre produktionsmetoder, fastsættelse af enhedspriser, forbedring af varedistributionen og bedre emballage.

e) En bekendtgørelse, nr. 58.882 af 25. september 1958 (offentliggjort i „Journal Officiel“ den 26. september 1958), giver adgang til afgifts- og skattelettelser i forbindelse med tekniske eller videnskabelige undersøgelser. De forudsete lettelser er følgende: a) Udgifter til gennemførelse af sådan forskning kan fradrages i overskuddet for det år, i hvilket de er afholdt, og 50 pct. af de til sådan forskning anvendte investeringer i materiel, værktøj og fast ejendom kan afskrives ekstraordinært det første år. Restværdien af disse investeringer afskrives over deres normale levetid. b) Den ekstraordinære 50 pct.s afskrivning kan foretages på aktier, som virksomhederne har erhvervet i godkendte forskningsselskaber, og virksomhederne kan med højst 2 promille af deres omsætning fradrage de indbetalinger, som er foretaget til sådanne forsknings-selskaber, i deres skattepligtige overskud.

f) En forordning af 4. februar 1959 (offentliggjort i „Moniteur Officiel du Commerce et de l'Industrie“ for den 14. februar 1959) omhandler støtte til små eller mellemstore virksomheder, der indgår på et samarbejde (société conventionnée) med det formål at indordne sig under de fabrikations- eller salgskrav, som skabes af den internationale konkurrence. Der er i denne forbindelse ikke tale om sammensmeltning, idet deltagerne i konventionsselskabet samtidig fortsætter som individuelle selskaber. Her er særlig tænkt på følgerne af medlemskabet i fællesmarkedet. Støtten består i skatte-

mæssige begunstigelser; bl. a. skal der af selskabernes overskud ikke erlægges proportionalsskat, såfremt overskuddet hidrører fra den af selskabet ifølge statslig overenskomst udfoldede virksomhed, og forudsat at overskuddet ikke overstiger 5 pct.

Tilskyndet af denne forordning oprettedes i maj 1959 Société Française pour le Développement des Entreprises et Leur Adaptation au Marché Commun (SOFRAMAC). Det er et privat aktieselskab med varierende kapital, for tiden 100 000 NF, og tilhørende en fransk bankgruppe. Selskabet virker som fælles salgsorgan for tilsluttede virksomheder eller andre statskonventionsselskaber og for disses regning såvel i Frankrig som i udlandet. Det udarbejder fælles kataloger, gør fælles reklamefremstød, deltager kollektivt på messer og udstillinger og bidrager til rationalisering af distributionskanalerne. Selskabets bestræbelser er i særlig grad viet eksportmarkederne.

g) „Carte d'exportateur“. Staten opmuntrer industrier, der opnår gode eksportresultater, ved at tilbyde disse mindre fiskale lettelser. Skattelettelsescertifikater („Carte d'exportateur“) udstedes på forlangende til industrivirksomheder, der kan påvise en eksport på 20 pct. af totalomsætningen.

h) I henhold til bekendtgørelse af 7. januar 1959 kan virksomheder, der med deres arbejdere træffer såkaldte interessekontrakter enten om deltagelse i kapitalen eller kollektiv deltagelse i driftsresultatet og produktionsstigningen, opnå særlige fiskale lettelser.

i) Afgiftslettelser ved sammensmeltning af selskaber. Henset til mindre eller mellemstore virksomheders vanskeligheder med anskaffelsen af industriudstyr kan der opnås specielle lettelser i afgiftsbetalingen. Forudsætningen for de heromhandlede afgiftslettelser er, at der finder en egentlig sammensmeltning („fusion“) sted, enten ved at et selskab „opsluger“ andre, eller ved at flere selskaber slutter sig sammen for at danne et nyt selskab i stedet for de bestående.

Herudover foreligger endnu en støtteform, der tilstræber at fremme fabrikationen af specielt industriudstyr. Kontrakt herom kan afsluttes med „Le Commissaire Général du Plan“.